

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-415/22 – 1

Lieta C-415/22

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2022. gada 20. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Beļģija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 9. jūnijs

Prasītājs:

JD

Atbildētāji:

Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL

Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti)

État belge

[..] [..]

Pasludināšanas datums:

09-06-2022

[..]

[..]

Joma:

Pašnodarbināto sociālā
nodrošinājuma iemaksas

[..]

[..]

[administratīvās norādes]

[..] [..]

[..] [..]

Tribunal du travail francophone de
Bruxelles [Briseles frankofonā darba un sociālo lietu tiesa]

11. palāta

Spriedums

LIETĀ STARP:

JD, [..]

ar dzīvesvietu [..] [..] *TERVUREN* [Tervūrena, Beļģija],

prasītājs,

[..] [*ad litem* pārstāvja iecelšana];

PRET:

1/ *ASBL ACERTA – Caisse d’Assurances Sociales pour travailleur indépendant*
[Pašnodarbināto sociālā nodrošinājuma krājsabiedrība], [..]

ar juridisko adresi [..] [..] BRISELĒ,

atbildētāja attiecībā uz debitora iebildumiem pret maksāšanas pieprasījumu,

[..] [*ad litem* pārstāvja iecelšana];

2/ *Institut National d’Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants*
(turpmāk tekstā [..] “**I.N.A.S.T.I.**”), [..]

ar juridisko adresi [..] [..] BRISELĒ,

atbildētājs,

[..] [*ad litem* pārstāvja iecelšana];

3/ *ÉTAT BELGE [BEĻĢIJAS VALSTS]*, ko pārstāv *Franck VANDENBROUCKE*, premjerministra vietnieks un Sociālo lietu un Sabiedrības veselības lietu ministrs [..], *David CLARINVAL*, Vidusšķiras, Pašnodarbināto, Mazo un vidējo uzņēmumu, Lauksaimniecības, Institucionālo reformu un Demokrātiskās atjaunotnes lietu ministrs [..] [*ad litem* pārstāvja iecelšana];

* * * *

[..] [parasti lietotais procesuālo tiesību formulējums]

Ņemot vērā prasības pieteikumu, kas 2021. gada 15. janvārī ir iesniegts iesniedzējtiesā un ko ir iesniedzis prasītāja pārstāvis par aplikšanu ar nodokļiem

pēc iestādes iniciatīvas, kas tam ir uzlikti kopš 2007. gada 12. februāra – neraugoties uz to, ka viņš ir Eiropas Savienības ierēdnis (ar Apvienotās Karalistes pavalstniecību), dzimis 1940. gada 4. oktobrī, pensijā kopš 2006. gada 18. marta – atbilstoši Beļģijas pašnodarbināto sociālā nodrošinājuma statusam, jo viņš ir veicis Beļģijā šādu darbību:

- no 2007. gada februāra līdz 2020. gada jūnijam – fizikas un dabas zinātņu pētniecības un attīstības jomā,
- no 2016. gada marta līdz 2020. gada martam – bezpeļņas organizācijas [biedrības nosaukums] valdes priekšsēdētājs, un
- no 2018. gada oktobra līdz 2020. gada oktobrim – bezpeļņas organizācijas [biedrības nosaukums] valdes priekšsēdētājs;

[..]

[parasti lietotie procesuālo tiesību formulējumi]

Tā kā prasības pamatojums būtībā ir šāds:

“[..]

Tiesa ar tās **2017. gada 20. maija** spriedumu [*Wenceslas de Lobkowicz* pret *Ministère des Finances et des Comptes publics*, C-690/15], [..] apstiprināja:

- (1) Ka ES ierēdņu un darbinieku sociālā nodrošinājuma sistēma (JSIS), ir analogiska sociālā nodrošinājuma sistēmām, kas ir noteiktas ar regulu Nr. 883/2004, jo tā ir **primāra, obligāta un pilnīga**, un
- (2) Ka tāpat no sprieduma “De Ruyter” atvasinātie principi ir piemērojami Eiropas Savienības darbiniekiem, un (3) ka **līdz ar to ir aizliegts ES darbiniekiem piemērot sociālā nodrošinājuma maksājumus, kas tiek novirzīti dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas finansēšanai [..]**

Tā kā prasītājam EKSKLUZĪVI un OBLIGĀTI piemēro īpašo Eiropas Savienības sociālā nodrošinājuma un veselības apdrošināšanas sistēmu (JSIS), kas tam nodrošina pilnīgu sociālo aizsardzību, princips, ka ir piemērojama tikai viena sociālā nodrošinājuma sistēma, liedza *INASTI* piemērot prasītājam “*piespiedu kārtā*” Beļģijas sociālā nodrošinājuma sistēmu, no kuras tas nesaņem nekāda veida maksājumus – ne uz iemaksām balstītus, ne no tām neatkarīgus. **Viņš ir veicis iemaksas 13 gadu garumā, neko nesaņemdamas pretī [..]”;**

Ņemot vērā, ka atbildētājs,

- vispirms sniedz juridisko argumentāciju, ka “ir atļauts apvienot vecuma pensiju un profesionālo darbību pašnodarbinātā statusā, kas izraisa Karaļa dekrēta Nr. 38 piemērošanu, ja vien profesionālās darbības ienākumi, kas rodas

pašnodarbinātā statusā, nepārsniedz noteiktu sliekšni –tas bija spēkā līdz 2014. gada 31. decembrim. Kopš 2015. gada 1. janvāra personām, kas ir vecumā no 65 gadiem un vairāk, ir atļauts saņemt papildu ienākumus neierobežotā apmērā.

(un ka)

Nolemt, ka Eiropas Savienības ierēdnim, kas ir devies pensijā un kas Beļģijā veic darbības kā pašnodarbinātais, nav jāveic nekāda veida sociālās iemaksas, radītu risku, ka tiek izjaukta vienlīdzīga attieksme starp Eiropas Savienības ierēdņiem un [ikvienu] citu ierēdni vai pašnodarbināto, vai algotu personu Beļģijā, ņemot vērā, ka vienīgi Eiropas Savienības ierēdņi būtu atbrīvoti no pašnodarbināto sociālo iemaksu veikšanas.

Sociālās iemaksas, ko veic pensionāri, kas turpina veikt darbības kā pašnodarbinātie pēc pensijas vecuma sasniegšanas, un līdz ar to papildus pensionāra statusam, ir solidaritātes iemaksas [..]”;

- turpinājumā tas precizē savā argumentācijā faktiski un pakārtoti, ka ņemot vērā 2020. gada 28. decembra vēstuli [..], kuru tas tobrīd saņēma, ņemot vērā piecu gadu noilguma termiņu, sākotnēji prasītā summa 50 732,50 euro apmērā būtu jāsamazina līdz 35 209,22 euro;

Tā kā divi līdzatbildētāji savukārt būtībā apgalvo, ka saskaņā ar 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā (OV, C 326, 26.10.2012. 266.–272. lpp.) 14. pantu Savienības likumdevējs nosaka Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku sociālā nodrošinājuma sistēmu.

Šī sistēma ir Civildienesta noteikumu priekšmets, kas ir paredzēti ar Padomes Regulu Nr. 31 (EEK), Nr. 11 (Euratom) (1961. gada 18. decembris) (OV-EEK, P 045, 14.6.1962. 1385. lpp.), kurā kopš tā laika ir izdarīti daudzkārtēji grozījumi (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”).

Saskaņā ar Civildienesta noteikumu 72. panta 1. punktu ierēdņi, kas atrodas dienestā, saņem veselības aprūpes pabalstus no Savienības Kopējās veselības apdrošināšanas sistēmas (turpmāk tekstā – “JSIS”) [C-202/20 P]. Viņi turpina to saņemt pēc savu pienākumu pildīšanas beigām, it īpaši ja viņi ir turpinājuši pildīt Savienības dienestu līdz pensijas vecumam (Civildienesta noteikumu 72. panta 2. punkts) [..]

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV, L 166, 30.4.2004, 1.–123. lpp.) (turpmāk tekstā “Regula Nr. 883/2004/EK”) atcēla Padomes Regulu (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV, L 149, 5.7.1971, 2. lpp.) (turpmāk tekstā “Regula 1408/71/EEK”).

Saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004/EK 11. panta 1. punktu personas, uz kurām attiecas šī regula (tostarp ikviens ES dalībvalsts pilsonis), “ir pakļautas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem”, šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo regulu. Šis princips, ka ir piemērojama tikai viena sociālā nodrošinājuma sistēma, bija ietverts jau Regulas 1408/71/EEK 13. panta 1. punktā.

Judikatūru šajā jomā var rezumēt ar atsauci uz Tiesas 2016. gada 26. oktobra spriedumu lietā C-269/15, *Rijksdienst voor Pensioenen contre Willem Hoogstad*, EU:C:2016:802 [...], no kura ir vērts minēt turpmākos punktus:

Šī judikatūra, kas ir pieņemta attiecībā uz Regulu 1408/71/EEK (13. panta 1. punkts) ir piemērojama arī Regulai 883/2004/EK (11. panta 1. punkts) (šajā nozīmē skat., piemēram, Tiesas spriedumu, 2018. gada 18. janvāris, *Jahin*, C-45/17, EU:C:2018:18) [...], kā to uzsvēra Tiesa, uz Savienības ierēdņiem “neattiecas [...] *LESD 48. pants, ar kuru Padomei ir uzticēts uzdevums – izveidot sistēmu, kas darba ņēmējiem ļautu pārvarēt šķēršļus, kurus tiem var radīt valsts tiesību akti sociālā nodrošinājuma jomā, – kuru tā ir izpildījusi, pieņemdamā Regulu Nr. 1408/71 un pēc tam Regulu Nr. 883/2004*” (šajā nozīmē skat. spriedumus 2000. gada 3. oktobris, *Ferlini*, C-411/98, EU:C:2000:530, 41. un 42. punkts, un 2004. gada 16. decembris, *My*, C-293/03, EU:C:2004:821, 34.-37. punkts; kas ir apstiprināts ar spriedumu *Lobkowicz*, 35. punkts).

No tā izriet, ka viņiem nav piemērojama ne Regula Nr. 883/2004/EK, ne it īpaši tās 11. panta 1. punkts attiecībā uz principu, ka ir piemērojama tikai viena sociālā nodrošinājuma sistēma.

Līdz ar to ir radies jautājums, vai šāds princips tomēr var tikt piemērots Eiropas Savienības ierēdņiem pēc analogijas, piemērojot **Savienības** tiesību normas.

Šādā kontekstā Tiesa vispirms norādīja, ka “Savienības ierēdņu tiesiskais stāvoklis attiecībā uz viņu pienākumiem sociālā nodrošinājuma jomā ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā viņu darba saiknes ar Savienību dēļ” (skat. sprieduma 38. punktu).

Attiecībā uz prasītāju šī darba saikne vairs nepastāv kopš 2006. gada, proti, vēl pirms Beļģija viņam prasīja nomaksāt sociālā nodrošinājuma iemaksas, sākot no 2007. gada.

No tā izriet, ka piemērot pēc analogijas principu, ka ir piemērojama tikai viena sociālā nodrošinājuma sistēma, ir vērts vienīgi tad, ja tā ir *darba saikne* ar Savienību, kas var tik skarta, un ka tāpat tai nav piemērojama neviena cita sociālā nodrošinājuma sistēma kā vien tā, kas ir paredzēta 7. protokola 14. pantā un Civildienesta noteikumos.

Tomēr tādā situācijā kā šajā lietā Beļģijas sociālā nodrošinājuma sistēmas piemērošana (pašnodarbināto sociālo tiesību statuss) nav paredzēta, lai attiektos un ietekmētu prasītāja darba saikni ar Savienību vai vispārīgāk, “*profesionālās*

darbības veikšanu Savienības iestādē". Patiesi, laikposmā no 2007. līdz 2020. gadam starp prasītāju un Savienību nepastāvēja nekāda veida darba saikne.

Šajā lietā tāpat pēc analogijas būtu jāpiemēro Regulas Nr. 883/2004 11. panta 3. punkts, kurā ir paredzēta vietas, kurā tiek veiktas darbības nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, tiesību aktu piemērošana.

Šajā lietā tā ir Beļģija, kur prasītājs veica darbības kā pašnodarbinātais laikposmā starp 2007. un 2020. gadu;

Tā kā prasītājs savukārt ir iesniedzis " [...] 2020. gada 16. septembrī Komisijas izsniegtu izziņu, kas ir izteikta šādā redakcijā:

"Kopējā veselības apdrošināšanas sistēma (JSIS) ir obligāta, tā ir derīga 24 stundas diennaktī visā pasaulē (neviens valsts nav izslēgta), un tā nodrošina apdrošināto, viņu laulāto un bērnu veselības aprūpes izdevumu atlīdzināšanu slimības dēļ, saistībā ar ievietošanu slimnīcā, saistībā ar maternitāti vai nelaiemes gadījuma dēļ, atbilstoši ierobežojumiem un nosacījumiem, kas ir noteikti Savienības civildienesta noteikumu 72. pantā un atbilstoši pakārtotajiem noteikumiem, kas ir piemērojami JSIS. Ar šo sistēmu tiek nodrošināts tūlītējs apdrošināšanas segums iepriekšējām kaitēm – gan attiecībā uz ārstēšanu slimnīcā gan ambulatoro aprūpi. Ar to tiek atlīdzināti arī zobārstniecības izdevumi atbilstoši ierobežojumiem, kas ir paredzēti iepriekš minētajos noteikumos" [...], uz to [atbildētājiem] pamatoti tostarp atbild, ka "[...] Tiesa tās **2017. gada 20. maija spriedumā** [Wenceslas de Lobkowicz pret Ministère des Finances et des Comptes publics, C-690/15], ir lēmusi, ka:

"Savienības ierēdņiem ir piemērojama Savienības iestāžu kopējā sociālā nodrošinājuma sistēma, kuru atbilstoši protokola 14. pantam noteicis Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas parastajā likumdošanas procedūrā un pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm (36. punkts).

Šī sociālā nodrošinājuma sistēma tika izveidota ar Civildienesta noteikumiem, kuru V sadaļā "Ierēdņu atalgojums un sociālās nodrošināšanas pabalsti" un, konkrētāk, šīs sadaļas 2. un 3. nodaļā par sociālās nodrošināšanas pabalstiem un pensijām ir paredzēti Savienības ierēdņiem piemērojamie noteikumi (37. punkts).

Tādējādi Savienības ierēdņu tiesiskais stāvoklis attiecībā uz viņu pienākumiem sociālā nodrošinājuma jomā ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā viņu darba saiknes ar Savienību dēļ (šajā ziņā skat. spriedumu, 1983. gada 13. jūlijs, Forcheri, 152/82, EU:C:1983:205, 9. punkts) (38. punkts).

Dalībvalstīm uzliktais pienākums ievērot Savienības tiesības, kad tās īsteno savu kompetenci savu sociālā nodrošinājuma sistēmu organizēšanā, kāds tas atgādināts šā sprieduma 34. punktā, tādējādi attiecas arī uz noteikumiem, kuri reglamentē darba attiecības, kas Savienības ierēdņim ir ar Savienību, proti, attiecīgajām protokola un Civildienesta noteikumu normām (39. punkts).

Šajā ziņā, kā secinājumu 72. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, pirmkārt, **protokolam ir tāds pats juridiskais spēks kā Līgumiem** (atzinums 2/13 (Savienības pievienošanās ECPAK), 2014. gada 18. decembris, EU:C:2014:2454, 161. punkts) (40. punkts).

Pēc analogijas ar protokola 12. pantu, kurā attiecībā uz Savienības ierēdņiem ir noteikts, ka viņi Savienībai maksā nodokļus no algas un citas atlīdzības, ko tā tiem maksā, un līdz ar to paredzēts atbrīvojums no valstu nodokļiem par šīm summām, **šī protokola 14. pants, ciktāl tajā Savienības iestādēm ir piešķirta kompetence noteikt to ierēdņu sociālā nodrošinājuma sistēmu, ir uzskatāms par tādu, kas paredz, ka dalībvalstīm tiek liegta kompetence noteikt Savienības ierēdņiem pienākumu būt piesaistītiem valsts sociālā nodrošinājuma sistēmai un šo ierēdņu pienākumu piedalīties šādas sistēmas finansēšanā** (41. punkts),

Otrkārt, **Civildienesta noteikumiem, ciktāl tie tika paredzēti ar Regulu Nr. 259/68, ir visas īpašības, kas minētas LESD 288. pantā, saskaņā ar kuru regula ir vispārpiemērojama, uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs. No tā izriet, ka Civildienesta noteikumi ir saistoši arī dalībvalstīm** (šajā ziņā skat. spriedumus, 1981. gada 20. oktobris, Komisija/Belģija, 137/80, EU:C:1981:237, 7. un 8. punkts; 1987. gada 7. maijs, Komisija/Belģija, 186/85, EU:C:1987:208, 21. punkts; 2003. gada 4. decembris, Kristiansen, C-92/02, EU:C:2003:652, 32. punkts, kā arī 2015. gada 4. februāris, Melchior, C-647/13, EU:C:2015:54, 22. punkts) (42. punkts).

[..]

No iepriekš minētā izriet, ka vienīgi Savienība – un ne dalībvalstis – ir kompetenta paredzēt noteikumus, kas piemērojami Savienības ierēdņiem attiecībā uz viņu pienākumiem sociālā nodrošinājuma jomā (44. punkts).

Kā savu secinājumu 76. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, **ar protokola 14. pantu un Civildienesta noteikumu tiesību normām sociālā nodrošinājuma jomā attiecībā uz Savienības ierēdņiem tiek pildīts uzdevums, kas ir analogisks Regulas Nr. 1408/71 13. pantā un Regulas Nr. 883/2004 11. pantā paredzētajiem uzdevumiem – aizliegt pienākumu Savienības ierēdņiem veikt iemaksas dažādās šīs jomas shēmās** (45. punkts).

[..] ar tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu [..], atbilstoši kuram no Savienības ierēdņa ienākumiem ir jāmaksā sociālās iemaksas, kas ir konkrēti paredzētas attiecīgās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma shēmu finansēšanai, netiek ievērota ekskluzīvā kompetence, kas Savienībai ir piešķirta gan ar protokola 14. pantu, gan ar attiecīgajām Civildienesta noteikumu tiesību normām, it īpaši tām, ar kurām tiek noteiktas Savienības ierēdņu obligātās iemaksas sociālā nodrošinājuma shēmas finansēšanai (46. punkts). ["]

[..]

Attiecībā uz Beļģijas valsti Tiesa 2016. gada 26. oktobra spriedumā tāpat nolēma, ka:

[..]

“Šīs kolīziju normu sistēmas pilnīgais raksturs liedz valsts likumdevējiem tiesības pēc sava prāta noteikt valsts tiesību aktu piemērošanas apjomu un nosacījumus attiecībā uz personām, kuras tiem pakļautas, un teritoriju, kurā šo valsts tiesību aktu normas ir piemērojamas un uz kuru tās ir attiecināmas (spriedumi, 1986. gada 10. jūlijs, Luijten, 60/85, EU:C:1986:307, 14. punkts; 2014. gada 5. novembris, Somova, C-103/13, EU:C:2014:2334, 54. punkts, kā arī 2015. gada 26. februāris, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, 35. punkts)” [34. punkts].

“Tomēr kopš ar Padomes 1991. gada 25. jūnija Regulu (EEK) Nr. 2195/91 (OV 1991, L 206, 2. lpp.), ar ko grozīja Regulu Nr. 1408/71, tajā tika iekļauts 13. panta 2. punkta f) apakšpunkts, princips, saskaņā ar kuru ir piemērojami tikai vienas valsts tiesību akti, ir piemērojams arī darba ņēmējiem, kuri profesionālo karjeru ir noslēguši” [38. punkts].

[..]

Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka prasītāja apdrošināšanai Beļģijas pašnodarbināto sociālā nodrošinājuma sistēmā nav juridiska pamata.

Šī iemesla dēļ atbildētājam un atbildētājiem ir jāpiespriež atcelt šo apdrošināšanu ar atpakaļejošu spēku [..]”;

Tā kā turklāt “medicīnisko izdevumu atlīdzināšanas rokasgrāmatas[”] [..] 3. lpp. ir precizēts: “kas ir JSIS apdrošinātie”?: [“] apdrošinātie [..] pensionētie [..]”

Tā kā turklāt saskaņā ar “Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu pantu komentāru” [“*Commentaire article par article (du) Statut de la fonction publique de l’Union Européenne*”, Valérie GIACOBBO-PEYRONNEL, Brisele, izd., Emile BRUYLANT (284. lpp.) pie Christophe VERDURE sniegtā komentāra ir lasāms šādi:

“...Apdrošinātā jēdziens. Civildienesta noteikumu 72. pantā apdrošinātā jēdziens ir izmantots plašā nozīmē. Tik tiešām, ierēdnis tiek automātiski apdrošināts JSIS. Viņš turpina saņemt šo apdrošināšanas segumu, pirmkārt, **pēc pensionēšanās, ja viņš ir bijis Eiropas Savienības dienestā līdz pensijas vecuma sasniegšanai [..]”;**

Visbeidzot, tā kā no iepriekš minētās Eiropas Savienības judikatūras pārbaudes izriet, ka tāda situācija, kāda ir radusies prasītājam, šķiet vēl nekad nav tikusi aplūkota;

Turklāt, tā kā jautājumi par iespējamo vienu no diviem vai trīs līdzatbildētājiem vainu un tātad par tās izraisīto zaudējumu atlīdzību papildu augstāk lūgtajai veikto

maksājumu atmaksai, kā tā ir aprēķināta, varētu tikt aplūkoti vienīgi, ņemot vērā atbildi, kas tiks saņemta uz Eiropas Savienības Tiesai, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. panta pirmās daļas a) punktu un otro daļu, uzdodamo prejudiciālu jautājumu – pēc pakārtoti izteikta prasītāja un līdzatbildētāju kopīgi izteikta priekšlikuma [..]

AR ŠĀDU PAMATOJUMU

TIESA

[..] [parasti lietotais procesuālo tiesību formulējums]

Prejudiciālajā tiesvedībā, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. panta pirmās daļas a) punktu un otro daļu[,] uzdod Eiropas Savienības tiesai jautājumu par to,

“Vai Savienības tiesību princips, kas balstās tikai uz vienas sociālā nodrošinājuma sistēmas piemērošanu darba ņēmējiem vai pašnodarbinātajiem, kas ir nodarbināti vai pensionējušies, liedz uzturēšanās dalībvalstij noteikt, kā šajā lietā, pensionēta Eiropas Komisijas ierēdņa, kas veic darbības kā pašnodarbinātais, apdrošināšanu šīs dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā un tīri “solidāra” rakstura iemaksu veikšanu, lai gan šis pensionētais ierēdnis ir apdrošināts Savienības obligātajā sociālā nodrošinājuma sistēmā un nesaņem nekāda veida priekšrocības ne ar iemaksām saistītu pabalstu, ne no iemaksām neatkarīgu pabalstu veidā no valsts sistēmas, kurā tas ir apdrošināts piespiedu kārtā?”;

Uzaicina galveno tiesas sekretāru nodod šo jautājumu ar lietas dalībnieku lietas materiāliem minētās Tiesas galvenajam sekretāram;

starplaikā aptur tiesvedību;

[..]

Šādi ir lēmusi *Tribunal du travail francophone de Bruxelles* 11. palāta [..] [tiesas sastāvs]

[..]

pasludināts atklātā tiesas sēdē 2022. gada 9. jūnijā [..]